

معرفی کتاب «در کمین گل سرخ»

صیادِ جنگ

- عنوان: **در کمین گل سرخ**
- نویسنده: **محسن مؤمنی شریف**
- ناشر: **انتشارات سوره مهر**
- تعداد صفحات: **۴۵۲**
- توضیحات:

این کتاب، روایتی از زندگی شهید سپهبد علی صیاد شیرازی است.

سپهبد صیاد شیرازی، یکی از اصلی‌ترین ستون‌های آزادی خرمشهر، فرمانده جسوری است که با ایمان دستور عملیاتی را می‌دهد که روی کاغذ غیرممکن است اما در واقعیت اتفاق می‌افتد و مسیر جنگ و شاید تاریخ را تغییر می‌دهد. «در کمین گل سرخ» روایت زندگی این فرمانده نامدار ایرانی است.

موضوع کتاب

مسیر زندگی علی صیاد شیرازی، فرمانده نیروی زمینی ارتش از موقعیت‌های متفاوتی عبور می‌کند؛ از کودکی که زندگی دوباره‌اش را از امام رضا علیه‌السلام می‌گیرد تا جوانی که به ارتش شاهنشاهی می‌پیوندد. بعد به آمریکا می‌رسد و نفر اول دوره‌ای نظامی در کنار افسرهای آمریکایی می‌شود. در بحبوحه زمستان ۱۳۵۷، تلاش می‌کند ارتش را برای انقلاب پیش رو حفظ کند و صبح

۲۲ بهمن در بازداشت، خبر پیروزی انقلاب اسلامی را می‌شنود. بعدتر به غرب می‌رود تا با نیروهای ضدانقلاب بجنگد، روزهای عجیب و متفاوتی را در کنار بنی‌صدر اولین رئیس‌جمهور و رئیس‌جمهور خائن ایران می‌گذراند، به خرمشهر می‌رسد و چند سال بعد، در پایان جنگ، فاتح آخرین عملیات می‌شود. صحنه شهادت صیاد در میدان نبرد نیست؛ او مقابل درِ خانه‌اش به دست منافقین به آرزویش می‌رسد.

«در کمین گل سرخ» کتابی است که مسیر زندگی شهید علی صیاد شیرازی را روایت می‌کند. نویسنده در این کتاب به مصاحبه‌ها یا اسناد معتبر و دسته اول (جایی منتشر نشده) اکتفا نکرده و ماجرای زندگی صیاد را از بین صفحه‌های تاریخ جنگ بیرون کشیده است. «صیاد» یکی از ستون‌های جنگ هشت‌ساله است و روایت زندگی

او، روایت خودِ جنگ است، اما جنگی از زاویه دید خودش؛ زاویه دیدی که همه چیز را زیبا می‌بیند. برای همین است که وقتی خبر می‌رسد هزار نیروی ضدانقلاب در ارتفاعات غرب ایران به سمتشان می‌آید، سجده شکر می‌کند.

«یارانش دیدند که سرهنگ با خواندن این پیام پیشانی‌اش را به روی خاک سنگر گذاشت و خدایش را شکر کرد... با تعجب علت سجده شکرش را پرسیدند. گفت: «چرا شکر نکنم؟ مگر نه این است که ما در این کوه و بیابان‌ها به دنبال دشمن دین خدا می‌گردیم تا زمین را از لوٹ و جودش پاک سازیم؟ مهماتمان که کم است، نیروهایمان هم آموزش درست و حسابی ندارند و آن قدر خسته شده‌اند که توان توی کوه‌ها دویدن را ندارند! حالا که آن‌ها خودشان می‌خواهند هزارتا هزارتا به چنگمان بیابند و ما حداکثر استفاده را از گلوله‌هایمان بکنیم، باید

خوشحال باشیم و خدا را شکر کنیم...»

ویژگی‌های کتاب

یکی از خوبی‌های کتاب «در کمین گل سرخ» نقل قول‌های مستقیمی از مصاحبه‌های شهید صیاد شیرازی در میان روایت داستان است. این نقل قول‌ها، لحن و نگاه او را بدون واسطه منتقل می‌کنند؛ انگار شهید صیاد مقابل شما نشسته است و صحبت می‌کند. همین نگاه است که بعدتر در پایان جنگ هشت‌ساله هم همه چیز را زیبا می‌بیند. به همین دلیل، حمله دوباره منافقین پس از تصویب قطعنامه و شکست آن‌ها از نظر صیاد، نعمت الهی و زیباست.

«من از این عملیات نتیجه می‌گیرم که چقدر خداوند متعال ما را و رزمندگان اسلام و انقلاب را دوست دارد که باید با حالت سرافرازانه حل شود... رزمندگان اسلام قلب و

دلشان با امامشان همیشه گره خورده بود. امام اشاره‌ای دارند که پذیرش قطعنامه مثل نوشیدن زهر بود برای رزمندگان اسلام که سال‌ها فداکاری کرده بودند. در حالی که هشت سال تلاش شده بود، بعد از آن ما دل‌مان می‌خواست به صورتی دیگر نبرد تمام می‌شد. دل‌مان گرفته بود. اما خداوند با این پیروزی بزرگ و با این کشتار دسته‌جمعی بدترین و خبیث‌ترین دشمنانمان به دست ما، موجب رضایت خاطر رزمندگان اسلام شد و پایان نبرد هشت‌ساله دفاع مقدس با این عملیات درخشان مرصاد انجام گرفت.»

شهید صیاد شیرازی در ارتش شاهنشاهی رشد و خدمت کرد، اما هیچ‌گاه فاسد یا وابسته نمی‌شود و عامل نجاتش را نماز می‌داند. بعد از آشنایی با انقلاب، بیشتر با معارف دینی آشنا می‌شود. در موقعیت‌های سخت دعای

فرج می‌خواند و برای نتیجه عملیات به مشرهد می‌رود. برای همین است که در جلسه‌ای مقابل بنی‌صدر می‌ایستد و پیشینه خود را فدای اعتقادش می‌کند.

«اول دعای امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى فَرَجَهُ الشَّرِيفَ را خواندم. سپس گفتم: آقای رییس‌جمهور، خیلی عذر می‌خواهم این صحبت را می‌کنم. در جلسه‌ای به این مهمی که برای حفظ امنیت نظام جمهوری اسلامی در این جا تشکیل شده است، یک بسم‌الله گفته نشد و یک آیه قرآن خوانده نشد. من آن قدر این جلسه را ناپاک و آلوده می‌بینم که احساس می‌کنم وجود خودم نیز از این جلسه آلوده می‌شود. چاره‌ای ندارد یگراست از اینجا به قم بروم و با زیارت آنجا احساس کنم که تزکیه و پاک شده‌ام.»

چرا این کتاب را بخوانیم؟

«در کمین گل سرخ» روایتگر همه میدان‌های نبرد شهید صیاد شیرازی است. صیاد در غرب با ضدانقلاب می‌جنگد، در جنوب با ارتش صدام و در تهران با دشمنانی که لباسِ دوست پوشیدند. سخت‌ترین نبرد شاید نبرد در تهران است؛ وقتی به ناحق از جایگاهش برکنار شده و به توصیه شهید بهشتی سکوت می‌کند.

«نیم ساعت تمام ایشان فقط به من نصیحت می‌کردند. خیلی برای من جالب و آموزنده بود. ایشان گفتند: حواستان باشد که الان در رسانه‌ها و افکار مردم این طور تلقی شده است که شما مخالف بنی‌صدر هستید و از شما می‌خواهند بهره‌برداری کنند. من از شما می‌خواهم وقتی در مجالس و مساجد سخنرانی می‌کنید فقط به کارها و عملیات‌هایی که در کردستان انجام داده‌اید بپردازید...»

اگر اصرار کردند راجع به بنی‌صدر صحبت کنید، شما هیچ چیز نگویید. خیلی که اصرار کردند و علت برکناری‌تان را پرسیدند، بگویید با من طبق قانون و مقررات عمل شد...»

خواندن این کتاب بعد از تجربه دو جنگ تحمیلی، احساس متفاوتی دارد. انگار تاریخ مقابلت قد علم کرده و بخش‌هایی را به تو نشان می‌دهد که بسیار مشابه زندگی امروز است و شهید صیاد شیرازی با آن نگاه زیبا در قله این روایت ایستاده و لبخند می‌زند.